

Det nye universitetshospital

At Danmark har fået et nyt universitetshospital for stordyr i Tåstrup, er næppe nogen nyhed længere for landets hestepraktiserende dyrlæger og hesteejere. Men hvad kan det nye hospital tilbyde - og hvorfor er et godt samarbejde mellem hospitalet og privatpraksis en fordel for begge parter?

[Nicolai Jansson]

Dyrlæge, ph.d., Dipl ECVS
Faglig skribent

Det er nu halvandet år siden, at KU LIFEs undervisningshospital flyttede fra Frederiksberg til de splinternye og moderne faciliteter i Tåstrup. DVTs udsendte har parkeret bilen på den store asfalterede parkeringsplads. Jeg vil høre nærmere om hverdagen på hospitalet, som er et imponerende syn i beton, stål og træ.

- Ved byggeriet har man taget højde for de oprindelige bygninger på området, siger klinikchef Susanne Naurup Olsen, som jeg har aftalt at mødes med.

Hun viser rundt og fortæller, at Højbakkegård blev anlagt i 60'erne og funge-

rede som forsknings- og undervisningsgård på KVL. De oprindelige bygninger i beton og gasbeton har været den arkitektoniske inspirationsgrund til de nye bygninger.

- Vi har plads til i alt 57 heste. De 47 pladser er forbeholdt patienter og indeholder blandt andet 12 bokse i ICU, to store sandbokse, fem udendørsbokse og tre isolationspladser. Hertil kommer pladser til drøvtyggere og svin i vores undervisningsafdeling. Boksene, der alle har gummigulve, er opført i sektionerede staldafsnit med plads til op til ni heste i hvert afsnit.

Hvad er så baggrunden for, at KU LIFE valgte at bygge et nyt undervisningshospital i Tåstrup?

- Den primære årsag var beslutningen om at øge optagelsen fra 120 veterinærstuderende årligt til 180. En beslutning, der ville give åbenlyse pladsproblemer på Frederiksberg.

- De kliniske fag er meget pladskrævende, og 50 pct. flere studerende ville medføre behov for flere kliniske undersøgelsesrum, flere opstaldningspladser til både patienter og indkøbte dyr, øget aktivitet af store transportkøretøjer mv., hvilket både var urealistisk og uønsket på Frederiksberg-området. Desuden havde enkeltdyrsundervisningen - der i stigende grad tager sit udgangspunkt i hesten - brug for et fagligt løft, herunder tidssvarende faciliteter for at kunne tiltrække det nødvendige patientmateriale, siger Susanne Naurup Olsen og føjer til, at op til 200 studerende tilbydes i dag dagligt undervisning i Tåstrup.

Og det kunne en renovering på Frederiksberg-området ikke have medført.

Hvad er det nye hospitals primære funktion?

- Universitetshospitalets eksistensberettigelse er uddannelse af dyrlægestu-

Drøvtyggere i undervisningsafdelingen.

Universitetshospitalet er et imponerende syn i beton, stål og træ.

for STORE husdyr

derende, men det skal samtidig bevare sin integritet som hospital, således at de henvisende kolleger, patienterne og deres ejere får den bedste behandling, forklarer Susanne Naurup Olsen.

Hun betoner, at den enkelte patient indgår direkte i undervisningen under sin indlæggelse, men de systematisk indsamlede data anvendes også i forbindelse med den teoretiske undervisning og kan danne baggrund for data i forskningsprojekter. Desuden tilbydes efteruddannelse af praktiserende dyrlæger - og hospitalet er godkendt som uddannelsessted for flere europæiske specialistuddannelser, hvoraf to residents i stordyrkirurgi er i gået gang med deres uddannelse.

Samarbejde med praksis

Som praktiserende dyrlæge kan det måske føles »langt væk fra hverdagen« med et stort, avanceret hestehospital. Hvordan synes du, samarbejdet med de praktiserende kolleger fungerer?

- Jeg synes, det fungerer tilfredsstillende, og vi kan med glæde se et stigende antal henvisninger til gavn for uddannelsen af vores kommende kolleger.

Vi har de senere år haft stort fokus på at øge servicen overfor henvisende kolleger og har fået positive tilbagemeldinger om, at det - i hvert fald i en eller anden grad - er lykkedes. Jeg er ikke i tvivl om, at samarbejdet kan udbygges yderligere, og her er forventningsafstemning utrolig vigtig. Det er baggrunden for en invitation til »at mødes«, som vi sender til alle henvisende kolleger. Et møde netop med henblik på at fastholde og gerne udbygge samarbejdet, siger Susanne Naurup Olsen.

Er der en særlig gruppe patienter, hospitalet er interesseret i at få henvist?

- Vi vinder alle ved at få henvist patienter til hospitalet, eftersom den kliniske undervisnings kvalitet er stærkt afhængig af patientgrundlaget. I øjeblikket henvises ca. 1.500 patienter på årsbasis til hospitalet, fortæller Susanne Naurup Olsen.

- En stor del af disse er akut tilskadekomne og syge dyr, der henvises udenfor normal åbningstid. Vi er meget interesserede i at få flere henvisninger på elektive kirurgiske indgreb som fx artroskopier og kastrationer. Der sy-

nes at være en tendens til, at de henviste halvheder er de meget lidt »studentervenlige«, dvs. lette, intermitterende halvheder på heste, der temperamentsmæssigt er svære at arbejde med. Det er en stor udfordring at anvende den slags patienter i den basale undervisning. Og så er vi faktisk fortsat interesserede i kvægpatienter til enkeltdyrsundervisningen, der jo nu kun foregår på hospitalet få uger om året. Desto vigtigere er det, at vi så har patienter, når studenterne er der.

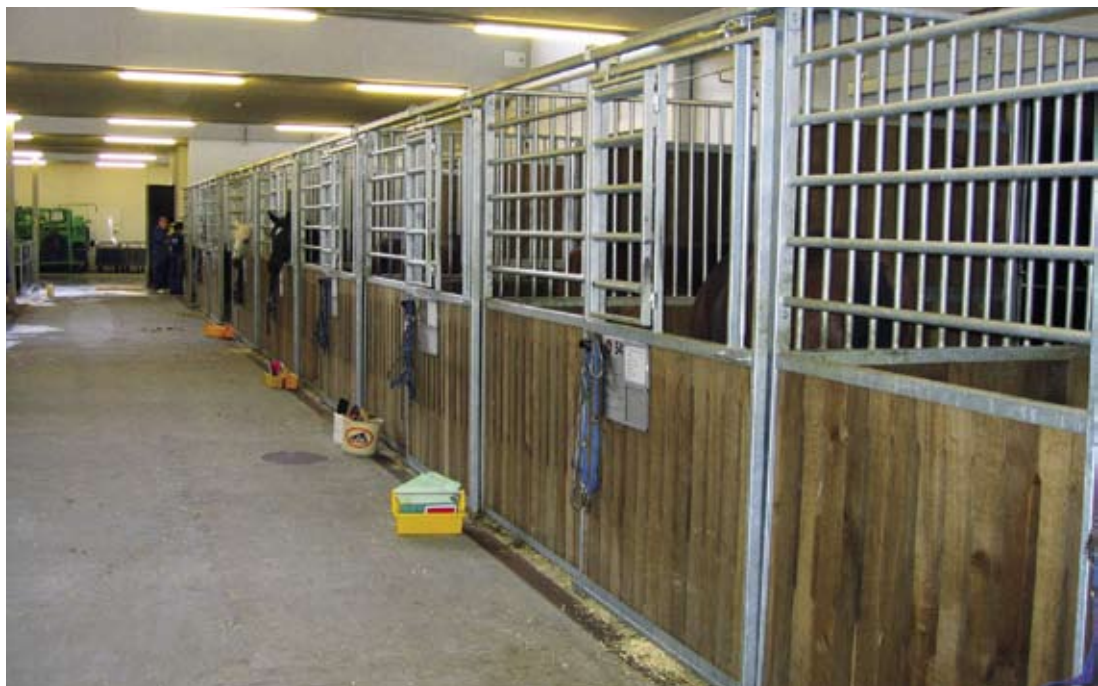
Teknisk diagnostik

Den generelle udvikling går mod mere og mere teknisk udstyr - ser du en fare i, at de studerende (og dermed kommende kolleger) bliver for afhængige af udstyr og dermed dårligere rustet til klassisk, klinisk diagnostik?

- Nej, jeg mener ikke, at teknisk udstyr har vundet over den grundige kliniske undersøgelse på uddannelsen. Alle studerende har tre ugers undervisning i klinisk undersøgelsesmetodik på hest, kvæg, svin og små drøvtyggere, og uddannelsens styrke er netop fokus på den grundige kliniske undersøgelse af

Hospitalets primære funktion er uddannelse af dyrlægestuderende.

hele dyret - uanset indlæggelsesårsag. En styrke, der også kommer den indlagte patient til gode.

Når vi taler om teknisk udstyr, kan du kort ridse op, hvilket udstyr, hospitalet råder over?

- Hospitalet er udstyrmæssigt helt *up to date*, siger Susanne Nautrup Olsen.

- Vi råder over to veludstyrede operationssale med moderne anæstesiudstyr og kirurgiske instrumenter inklusive AO/ASIF-, artroskopi- og laparoskopiuudstyr samt laserkirurgi. Billeddiagnostisk råder vi over digitalrøntgen, scintigrafiudstyr (snart installeret) og tre high-end, digitale ultralydsscannere. Den ene skanner er en af de allerstørste og bedste på markedet. Den kan skanne meget detaljeret med højfrekvente prober op til 14 MHz, som fx er nødvendigt, når hornhindens tykkelse i øjet skal måles, eller blodgennemstrømningen gennem et lille ledbånd skal vurderes. Den har i alt fire prober, som bruges til næsten alt undtagen hjerteskaning.

- Desuden har vi en lille bærbar skanner, som er en fantastisk brugbar skanner i vores miljø, da man ofte har brug for at flytte skanneren hen til hesten i sin boks, eller ved forskningsprojekter

at tage den helt ud af huset. Den er på størrelse med en bærbar computer, har to prober, som bruges især til sene, ledskanninger samt hjerteundersøgelser.

- Den tredje skanner er optimeret til kardiologiske undersøgelser og har en meget høj billedhastighed. Den skanner med en meget lav frekvens (1,5 MHz), som er nødvendigt for at kunne skanne ned i 30 cms dybde, som er påkrævet, når hestens hjerte skal skannes. En sidste ting, som jeg kan nævne, er vores løbebånd, som især bruges til endoskopisk bedømmelse af sygdomme i de øvre luftveje som fx strubepibere.

»Vores« sted

Hvordan er det på personalesiden - trives de ansatte på den »nye« arbejdsplads?

- Vi trives næsten overraskende godt, og alle har stort ejerskab i de nye faciliteter. Det er »vores« sted. Jeg har ikke hørt en eneste medarbejder ønske sig tilbage til de »gamle« faciliteter. Men når det så er sagt, savner vi det faglige samvær med kollegerne på Frederiksberg. Afstanden betyder, at der virkelig skal gøres en indsats for at opretholde det faglige fællesskab. Hver gang man ønsker at deltage i et fagligt arrange-

ment på Frederiksberg, skal der lægges en køretid på ca. 90 minutter frem og tilbage oveni.

- Cirka halvdelen af medarbejdere fra Institut for Produktionsdyr og Heste er flyttet til Tåstrup, heraf knapt 25 dyrlæger, der arbejder inden for kirurgi og medicin og 18 dyrepassere. Hertil kommer, at medarbejderne fra Reproduktion og Obstetrik ugentligt er herude og undervise og i øvrigt kan tilkaldes fra Frederiksberg efter behov. 25 dyrlæger kan lyde af meget, men når alle vores forpligtigelser inden for forskning, undervisning, formidling, hospitals- og praksisdrift skal opfyldes, er der ingen ledige hænder tilbage, siger Susanne Nautrup Olsen.

Hun må videre til næste møde. At få et stort hestehospital med mange ansatte og flere funktioner til at fungere optimalt er lidt af en opgave - og det bliver til en hel del mødeaktiviteter i løbet af en arbejdsdag.

Der er ingen tvivl om at universitetshospitalet fremstår som et topmoderne hestehospital og en i international målestok stor undervisningsinstitution. ■